

Кавабата Ясунарі

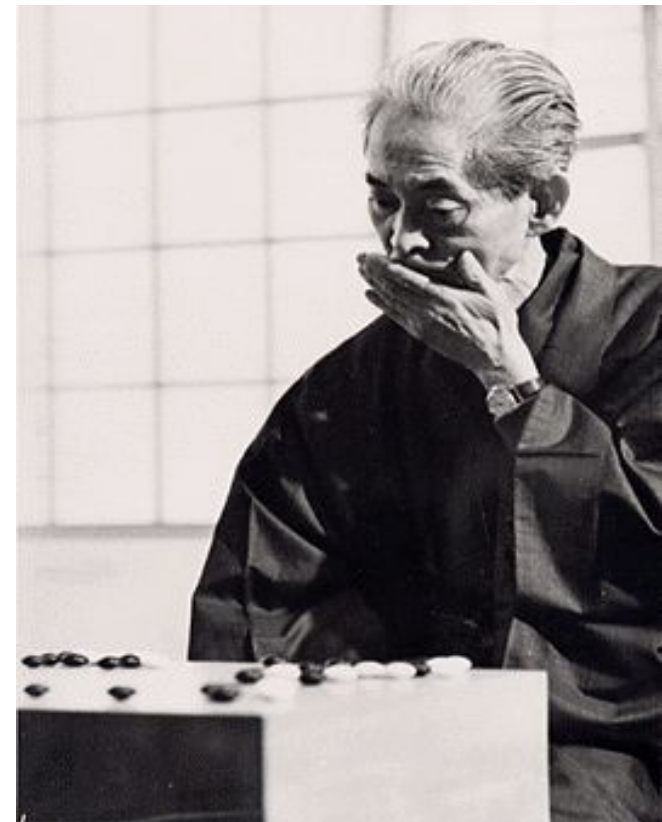
**Життя і творчість відомого
японського письменника**

カワバタ Yasunari Kawabata

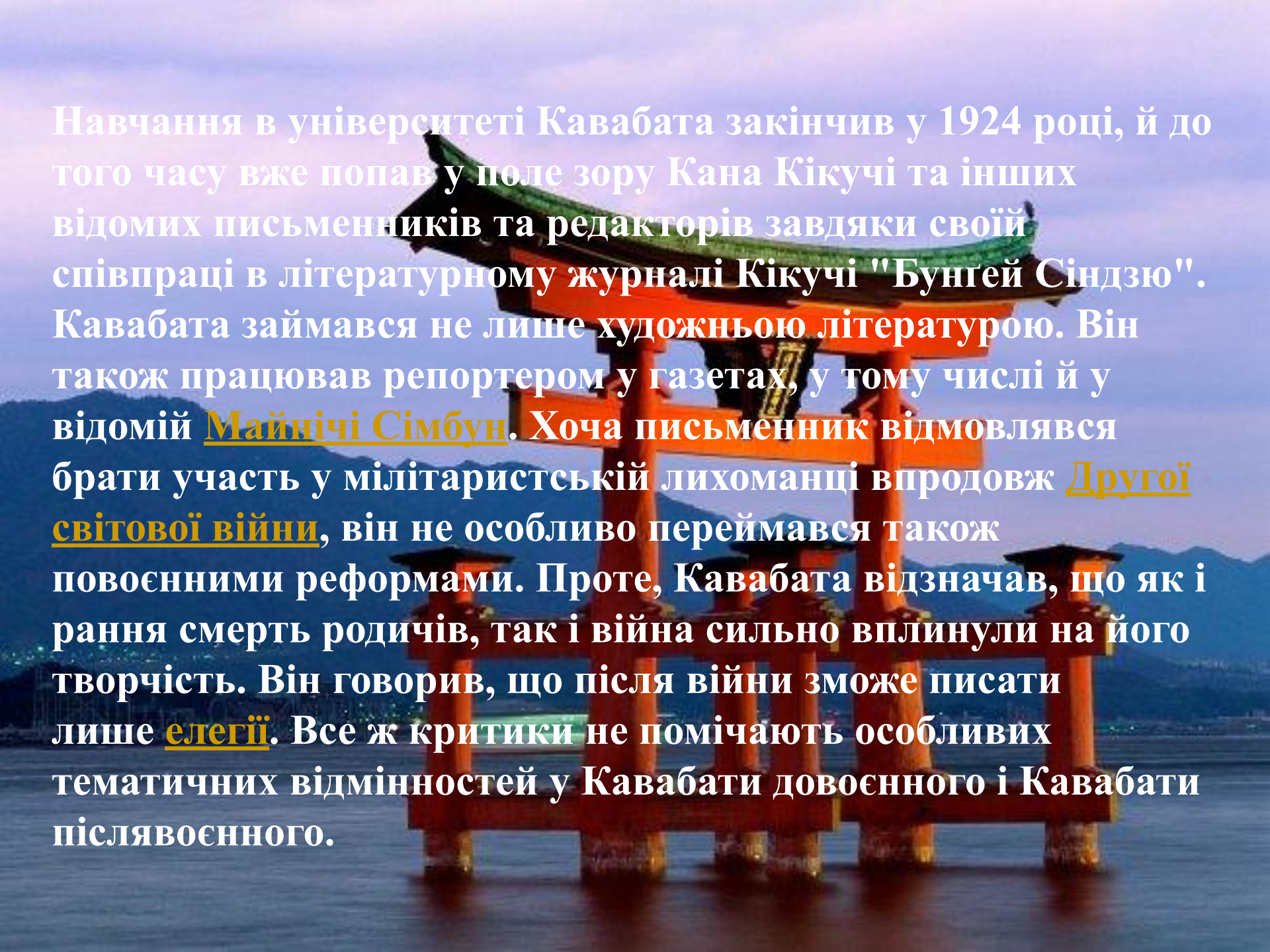
Біографія

Дата народження: 14.06.1899рік

- Кавабата народився в місті Осака і став сиротою у віці чотирьох років.
- Після смерті батьків він жив у дідуся й бабусі.
- Його старшу сестру забрала до себе тітка, тож він зустрівся з нею тільки раз в житті у віці 10 років.
- Бабуся Кавабати померла, коли йому було 7, а дід - коли йому сповнилося 15.

- Втративши найближчих родичів, він поселився у рідні з маминого боку (родині Курода).
- Однак у січні 1916 року Ясунарі став жити в інтернаті при школі, до якої раніше доїздив поїздом.
- Закінчивши школу в березні 1917 року, він поїхав до Токіо, сподіваючись поступити в Дай-іці Кото-ґакко, школу при Токійському імперському університеті.
- В тому ж році він склав вступні іспити в університет і став навчатися на гуманітарному факультеті за основною спеціальністю "англійська мова".

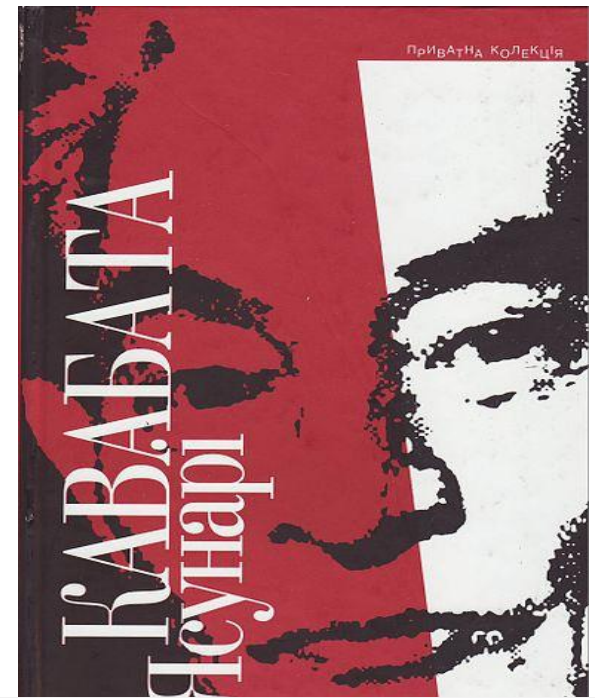

Навчання в університеті Кавабата закінчив у 1924 році, й до того часу вже попав у поле зору Кана Кікучі та інших відомих письменників та редакторів завдяки своїй співпраці в літературному журналі Кікучі "Бунгей Сіндзю". Кавабата займався не лише художньою літературою. Він також працював репортером у газетах, у тому числі й у відомій Майнічі Сімбун. Хоча письменник відмовлявся брати участь у мілітаристській лихоманці впродовж Другої світової війни, він не особливо переймався також повоєнними реформами. Проте, Кавабата відзначав, що як і рання смерть родичів, так і війна сильно вплинули на його творчість. Він говорив, що після війни зможе писати лише елегії. Все ж критики не помічають особливих тематичних відмінностей у Кавабати довоєнного і Кавабати післявоєнного.

- Мабуть, причиною смерті Кавабати було самогубство. Письменник помер у 1972 році від газу, але його близькі, включно з вдовою, вважають, що смерть сталася внаслідок нещасного випадку.

- Існує багато теорій щодо причин можливого самогубства, серед яких називають нелади зі здоров'ям (Кавабата довідався, що хворий на хворобу Паркінсона), можливу таємну любовну невдачу чи шок від смерті друга - Місіми Юкіо. Кавабата на відміну від Місіми не залишив записки.

Крім того, він не акцентував тему самогубства у своїх творах, тож його мотиви залишаються неясними.

Проте, Окуно Такео, японський біограф письменника, відзначає, що йому впродовж двох-трьох сотень ночей після смерті Місіми, снилися кошмари, в яких до нього приходив дух померлого. Кавабата був постійно пригніченим і часто говорив друзям у тому році похмурі речі. Наприклад, про те, що він сподівається, що його літак розіб'ється.

Як президент японського ПЕН-клубу з 1948 по 1965 рік Кавабата сприяв численним перекладам з японської мови на мови Заходу.

В 1968 році Кавабата першим із японських письменників отримав Нобелівську премію з літератури "за майстерність розповіді, яка з надзвичайною чутливістю виражає сутність японської душі". Вручаючи премію, Нобелівський комітет відзначив три повісті: "Країну снігів", "Тисячу журавлів" та "Стару столицю"

- Ще в університеті Кавабата відновив видання університетського літературного журналу Сін-січо ("Нові хвиля думок"), який до того впродовж чотирьох років вже не працював. У цьому журналі Кавабата опублікував своє перше оповідання ("Сцена з сеансу"). Навчаючись спочатку на факультеті англійської літератури, він згодом перейшов на англійську.
- Його дипломна робота називалася "Коротка історія японського роману".

“Мастер игры в го”

- У жовтні 1924 року Кавабата з кількома друзями заснували новий літературний журнал "Бунгей дзідай" ("Мистецька епоха").
- Цей журнал був реакцією молоді на стару школу японської літератури, особливо на рух, який заснований під впливом натуралізму. Водночас журнал став у опозицію до робітничого або пролетарського руху в літературі - соціалістичної/комуністичної школи.
- Молоді письменники притримували ідеї мистецтва для мистецтва і перебували під впливом європейських течій кубізму, експресіонізму, дадаїзму та інших моденістських стилів. Кавабата та Йокоміцу Ріічі називали свій стиль "сінканкакуха" - стиль нових вражень.

“Цикада и сверчок”

- **Визнання почало приходити до Кавабати незабаром після закінчення університету й публікації низки оповідань. Після виходу в світ "Танцівниці з Ідзу" в 1926 році, Кавабата здобув популярність.**
- **В повісті розповідається про меланхолійного студента, який, подорожуючи пішки на півострові Ідзу, зустрів юну танцівницю й повернувся до Токіо в набагато кращому гуморі.**

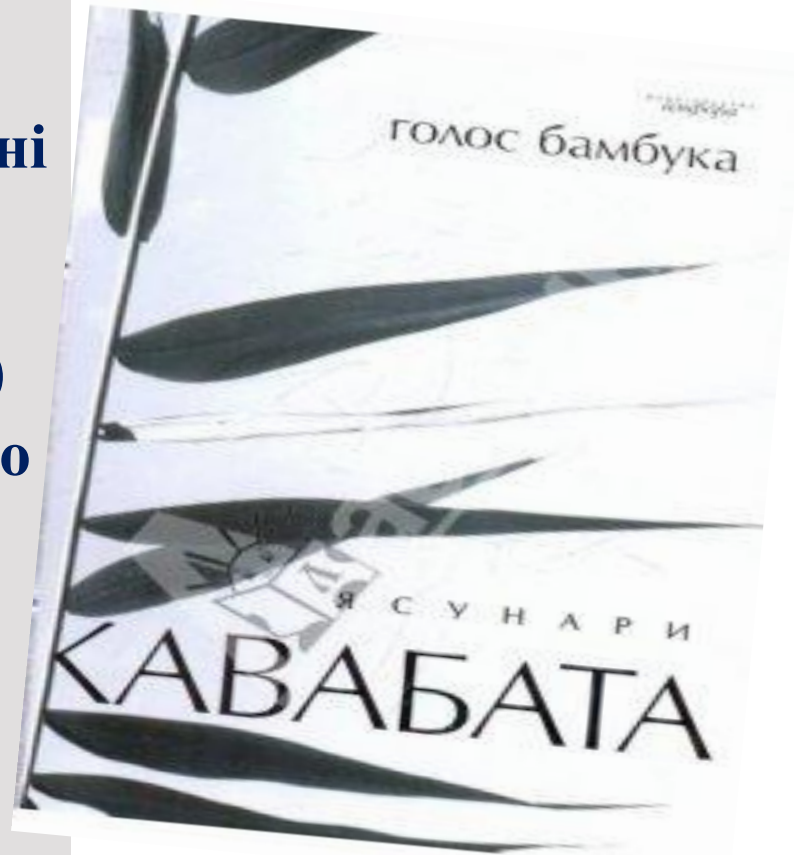
“Рассказы на ладони”

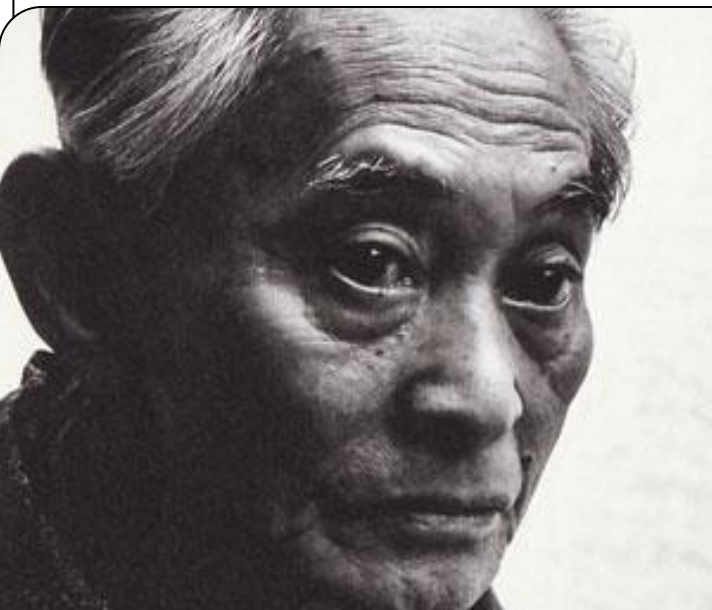

Повість, присвячена зародженню статевого потягу й молодого кохання, стала знаменитою тому, що письменник використав мазки смутку і навіть гіркоти як протипагу тому, що могло бути аж надто солодким. Більшість із пізніших творів Кавабати зверталися до подібних тем.

- В 20-х роках Кавабата жив у плебейському районі Токіо Асакуса. Протягом цього періоду він експериментував із різними стилями письма. В романі "Асакуса куренайдан" (Червона банда Асакуси), який виходив окремими випусками в 1929-1930 роках, письменник звертається до життя напівсвіту куртизанок та інших персонажів за межею добропорядного суспільства. В цьому стилі вгадується відлуння літератури епохи пізнього Едо. З іншого боку, "Сюйсо Генсо" (Кришталева фантазія) - чистий потік свідомості.

Голос бамбука”

*В 1934 році Кавабата переїхав до Камакури, що префектурі **Канагава**, і, хоча спочатку брав активну участь в громадському житті у середовищі численних письменників та літераторів, які проживали в місті впродовж війни, під кінець життя він став сторонитися інших.*

Один із найзнаменитіших романів Кавабати - "**Країна снігів**". Книга почала видаватися в 1934 році й виходила окремими випусками до 1947-го. "Країна снігів" - відверта розповідь про кохання між токійським дилетантом та провінційною гейшею. Дія роману відбувається на термальному курорті десь на півночі Японії. Роман одразу ж здобув репутацію класики.

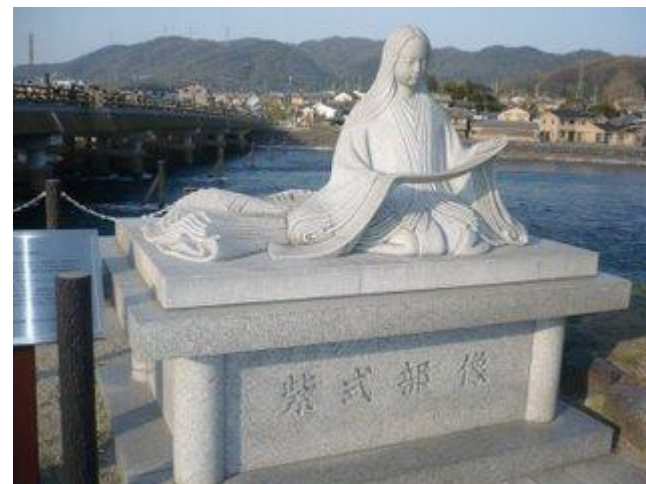
Після його публікації Кавабата став вважатися одним із найвизначніших письменників Японії. Після Другої світової війни Кавабата продовжував із успіхом публікуватися. Серед його творів "**Тисяча журавлів**", "Звук гір", "Дім сплячих красунь", "Краса й смуток" та "Стара столиця".

Форма поезії - хайка

● Кавабата залишав невизначеними закінчення багатьох своїх книг, що іноді дратувало читачів та критиків.

Але це був свідомий хід, оскільки автор вважав нюанси описаних подій важливішими ніж висновки.

Він порівнював свій стиль письма з традиційною японською формою поезії - хайку.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ

